

въ Бохемия, Бюкуа отстѣпилъ къмъ Будвейсъ. А Дампиеръ, слѣдъ отглаголюванието на Турна, направилъ единъ набѣгъ въ Моравия, но прѣтърпялъ поражение.

Тѣй щото чехитѣ пакъ не можли да се възползуватъ отъ згодитѣ на положението си, отъ вѣстанието на Моравия и Силезия и отъ беззащитността на Виена. Вмѣсто да се съединятъ съ моравцитѣ и силезцитѣ, да събератъ колкото може по голѣми сили, да ги държатъ съвокупно, да дѣйствуватъ по най рѣшителенъ настѣпателенъ начинъ, да не позволяватъ на императора да се усилюва, да разбиватъ войскитѣ му по части и, тѣй да се каже, съ силата на оржжието да извоюватъ независимостта си, — чехитѣ прибѣгнали до политически мѣрки, които не само не можали да ги спасятъ, а напротивъ трѣбвало да ги погубятъ. Въ августъ тѣ обявили императора за лишенъ отъ правата върху прѣстола на Бохемия и избрали за свой кралъ пфалцския курфюрстъ Фридрихъ, като силенъ протестантскъ господарь, владѣнията на когото допирали до Бохемия. Но слабодушния и безгриженъ Фридрихъ никакъ не билъ способенъ да управлява чехитѣ въ това толкова трудно за тѣхъ време и стоялъ въ пълно бездѣйствие, тогазъ когато той трѣбвало да употреби най голѣмо напъжение на силитѣ. Освѣнъ избиранието на Фри-

дриха, чехитѣ сключили съюзъ съ Бетлемъ-Габора. Но и това не можало да имъ принесе голѣма полза. Бетлемъ-Габоръ водилъ война противъ императора съ цѣлъ да отцѣпи Унгария и се грижилъ по вече за собственитѣ си интереси, отколкото за съдѣйствие на бохемцитѣ. Като нахлулъ въ Унгария, той обсадилъ Пресбургъ и застрашавалъ Виена. Бюкуа, като оставилъ въ Бохемия необходимитѣ гарнизони, отишълъ на помощъ на Виена и, като събралъ около 12.000 души войски, расположилъ се съ тѣхъ въ укрѣпенъ лагеръ на лѣвия брѣгъ на Дунава, подъ Виена, съ тила къмъ рѣката (което тогава се считало за най силно отбранително расположение). Турнъ тръгналъ слѣдъ него, съединилъ се съ 10-тѣ хиляди спомагателни войски на Бетлемъ-Габора и, имайки всичко около 26.000 души войски, безуспѣшно се опитвалъ да завладѣе укрѣпения лагеръ на графа Бюкуа. Наскоро Бетлемъ-Габоръ, като се научилъ, че на границитѣ на Полша се събиратъ войски противъ него, извикалъ обратно спомагателния си отрядъ отъ армията на Турна, а къмъ края на годината сключилъ съ императора миръ. Отслабенъ отъ отглаголюванието войскитѣ на Бетлемъ-Габора и крайно нуждающъ се отъ храна, Турнъ се върналъ въ Бохемия — пакъ безъ полза и успѣхъ.

§ 12.

Дѣйствиата въ 1620 година.

Настѣпващата третя година отъ войната била ознаменувана съ пълното бездѣйствие на чехитѣ и съюзници-тѣ имъ, тогазъ когато императора, показвайки неимовѣрна дѣятелность и искусна политика, успѣлъ вече значително да се усили както съ войски, тѣй и съ привлечението на своя

страна баварския херцогъ и съюза на католицитѣ. Католическата армия била събрана при Донаувертъ, а 20.000 души испански войски, подъ началството на Спинола, отивали отъ Нидерландия нагорѣ по Рейнъ за покориението на долний Пфалцъ. Съюза на протестантитѣ събралъ отъ своя